

Звернення

депутатів Тернопільської обласної ради до Прем'єр-міністра України Шмигала Д.А., Голови Верховної Ради України Стефанчука Р.О., обласних рад України щодо вакцинації населення проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2

Коронавірусні інфекції (зокрема COVID-19) складають загрозу для здоров'я і життя людини. Зусилля медичних працівників, різних суспільних інституцій та органів влади для збереження здоров'я і життя громадян в умовах поширення вірусу є необхідними і важливими.

Вакцинація населення застосовується як один з методів протидії поширенню вірусного захворювання, але не є панацеєю. Згідно з дослідженнями, оприлюдненими в авторитетних медичних наукових журналах, наприклад The Lancet Infectious Diseases, вакциновані, як і невакциновані, хворіють і переносять вірус. Це також підтверджує статистика захворюваності в світі.

Законодавство України однозначно захищає вільну згоду, без примусу і санкцій, як фундаментальний принцип будь-яких лікувальних і профілактичних медичних процедур, у тому числі й вакцинації, від коронавірусних інфекцій. На це вказують стаття 284 Цивільного кодексу України, стаття 43 Основ законодавства України про охорону здоров'я, стаття 12 Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб».

У Дорожній карті з впровадження вакцини від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, і проведення масової вакцинації у відповідь на пандемію COVID-19 в Україні у 2021-2022 роках, затвердженій наказом Міністерства охорони здоров'я України від 24 грудня 2020 року № 3018, наголошено, що вакцинація проти гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, є добровільною для усіх груп населення та професійних груп.

У Резолюції 2361 (2021) від 27 січня 2021 року «Вакцини проти COVID-19: етичні, правові та практичні міркування» (п.п. 7.3.1 і 7.3.2) Парламентська асамблея Ради Європи закликає держави «забезпечити, щоб громадяни були поінформовані про те, що вакцинація не є обов'язковою і що ніхто не зазнає політичного, соціального чи іншого тиску з метою вакцинації, якщо вони не хочуть цього робити», а також «забезпечити, щоб ніхто не зазнав дискримінації за те, що він не був вакцинований, через можливий ризик для здоров'я або не хоче бути вакцинованим».

Отже, рішення про вакцинацію себе та членів своєї сім'ї має ухвалювати кожен громадянин України самостійно, без примусу і санкцій, на підставі отриманої достовірної інформації у довготривалому періоді.

Незважаючи на це, Кабінет Міністрів України, Міністерство охорони здоров'я України, інші органи державної влади та місцеві державні адміністрації, починаючи з лютого 2020 року, ухвалили значну кількість актів, більшість з яких мала одну ключову ваду – вони передбачали обмеження конституційних прав і свобод громадян таких як: право на рівні конституційні права і свободи (частини перша і друга статті 24 Конституції України); право на

повагу до гідності (стаття 28); свободу пересування (частина перша статті 33); право на свободу відправлення релігійних культів і ритуальних обрядів, ведення релігійної діяльності (частина перша статті 35); право на мирні зібрання (частина перша статті 39); право на підприємницьку діяльність (частина перша статті 42); право на працю (частина перша статті 43); право на охорону здоров'я, медичну допомогу (частина перша статті 49); право на освіту (частина друга статті 53 Конституції України).

Один з останніх кричущих випадків – Міністерство охорони здоров'я України з порушенням визначеної законом процедури видало наказ від 04 жовтня 2021 року № 2153 «Про затвердження Переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 07 жовтня 2021 року за № 1306/36928, яким передбачено обов'язкову вакцинацію від COVID-19 для працівників закладів вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної), загальної середньої, у тому числі спеціальної, дошкільної, позашкільної освіти, закладів спеціалізованої освіти та наукових установ незалежно від типу та форми власності, центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів і місцевих державних адміністрацій та їхніх структурних підрозділів, а також для співробітників підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади, установ і закладів, що надають соціальні послуги, закладів соціального захисту для дітей, реабілітаційних закладів, підприємств, установ та організацій, включених до переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 березня 2015 року № 83. Крім того, планується до цього переліку включити медичних працівників та інші категорії професій. Особи, які відмовилися вакцинуватися, підлягають відстороненню від роботи. І це при тому, що відсутні правові підстави для примусу працівників вакцинуватися від коронавірусної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, чи відсторонювати їх від роботи без збереження заробітної плати у разі небажання пройти щеплення.

Очевидно, практична реалізація цього наказу призведе до порушення права на добровільність профілактичного щеплення та права на працю працівників закладів освіти, наукових установ та органів виконавчої влади.

Запровадження обов'язкової вакцинації для окремих професій та обмежень прав, пов'язаних з відсутністю вакцинації, є проявом соціального тиску на працівників цих професій, призводить до зростання суспільної напруги та соціальних протиріч, породжує в суспільстві атмосферу нетерпимості, яка проявляється в погрозах, ненависті та цькуванні опонентів, приниженні гідності, пропаганді сегрегації, закликах до ще більшої дискримінації аж до припинення надання медичної допомоги тим, хто не вакцинувався. І це протистояння в суспільстві зростає, що у час війни є неприпустимо, бо становить загрозу національній безпеці і працює на користь московського агресора.

Водночас, центральні органи виконавчої влади замість припинити незаконні дії, керуються принципом політичної доцільності і перекладають відповідальність на людей, керівників підприємств, установ та організацій, органи місцевого самоврядування. І при цьому центральні органи виконавчої влади доводять плани, як в часи «совєтського союзу», скільки сотень тисяч українців має бути вакциновано щодня. Ігноруючи позицію лікарів, які мають мужність говорити правду, зокрема про природний захист, який є в людей, та наявність імунітету в тих, хто перехворів на COVID-19, та незважаючи, що замість вакцинації груп ризику, проводять вакцинацію усіх, без винятку, часто в умовах, не пристосованих для медичних процедур, при великому скупченні людей і без дотримання протиепідемічних заходів.

Мета побороти вірус не може виправдати негідні засоби, якими вона досягається, бо саме ці засоби можуть становити загрозу суспільним відносинам, правовому порядку і самому існуванню держави.

Не можна порушення Конституції та законів України, наступ на права та свободи людини і громадянина лицемірно виправдовувати гаслами загального блага та піклування про здоров'я населення.

Приписи актів Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України не повинні містити норм, які суперечать нормам Основного Закону України. Кабінет Міністрів України не має повноважень обмежувати конституційні права і свободи. Окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень може встановлювати Верховна Рада України і лише в умовах воєнного або надзвичайного стану. А права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 51, 52, 55, 57, 58, 60, 61, 62, 63 Конституції України, не має права обмежувати навіть Верховна Рада України.

Враховуючи викладене, ми депутати Тернопільської обласної ради:

- вимагаємо від Кабінету Міністрів України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства освіти і науки України, інших органів державної влади та місцевих державних адміністрацій повернутися в конституційне поле в питанні подолання епідемії COVID-19 та не допустити порушення прав невакцинованих громадян України;

- вимагаємо від Кабінету Міністрів України привести у відповідність до Конституції України постанову Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», а від Міністерства охорони здоров'я скасувати наказ від 04 жовтня 2021 року № 2153;

- наголошуємо, що вимога до громадян України обов'язково мати так званий COVID-сертифікат (QR-код) для користування публічними послугами і перебування у публічному просторі порушує фундаментальну засаду рівності в праві і прямо суперечить Конституції та законам України, принципам правової держави і справедливого суспільства;

- закликаємо Тернопільську обласну прокуратуру та Головне управління Національної поліції в Тернопільській області забезпечити неухильне

дотримання Конституції та законів України, а також конституційних права і свобод громадян на території Тернопільської області;

- звертаємося до сільських, селищних, міських голів та місцевих рад Тернопільської області неухильно дотримуватись Конституції та законів України, не допускати їх порушення, особливо в частині звуження прав і свобод громадян;

- застерігаємо проти побудови гібридної імітації правової держави шляхом легітимізації незаконних рішень органів влади через мовчазну і вимушену згоду громадян, які перебувають під тиском або загрозою санкцій;

- закликаємо громадян України зберігати спокій, проявляти солідарність задля подолання епідемії COVID-19, поводитися відповідально в умовах підвищеного ризику вірусних захворювань, впевнено захищати свої права і свободи.

Прийнято
на п'ятому пленарному засіданні
другої сесії Тернопільської
обласної ради сьомого скликання
10 листопада 2021 року
м.Тернопіль